

Wędrowka przez Biblię

Broszura wydawany przez
„Impuls” TWR Polska

nr **57**

od **29.10.2023**
do **29.03.2024**

Ludzkie twarze i oblicze Boga

W najbliższym czasie będziemy się przyglądać pięknym, biblijnym postaciom.

Jozue, Rut, Gedeon, Samson, Anna, Samuel, Dawid z kart Starego Testamentu, Piotr, Paweł, Jan, Pryscyla, Akwila, Tymoteusz z czasów apostoelskich, mogą być dla nas przykładem pełnego mocy Bożego działania, i niezwykłych przemian w życiu kobiet i mężczyzn różnych czasów.

A jak jest dzisiaj? Rozglądnijmy się! W mocy pozostaje błogosławieństwo, którego Bóg nauczył Aarona, zawierające prośbę, by Bóg *„obrócił ku nam swoją twarz”* i *„rozjaśnił nad nami swoje oblicze”*. Tak działo się w życiu biblijnych bohaterów. Może i dziś są wokół nas ludzie, w których twarzach dostrzec można oblicze Boga?

Bez wątpienia wszystko dopełni się, gdy ujrzymy powracającego Mesjasza, Chrystusa. W Nim zobaczymy niewyobrażalne piękno twarzy Boga, Jego uśmiechnięte oblicze, rozpromienione mocą, pokojem i zwycięską miłością.

Księga Jozuego

Autor

Następca Mojżesza, przywódca nowego pokolenia Izraela *Jozue* opisuje dalsze losy narodu wybranego.

Znaczenie księgi

W tradycji izraelskiej księgi Mojżeszowe noszą miano Tory, natomiast Księga Jozuego należy już do tzw. „*proroków wcześniejszych*”, w odróżnieniu od „*proroków późniejszych*” działających od VIII w. p.n.e.

Treściowo Księga Jozuego obejmuje opis zdobywania Ziemi Obiecanej, następnie podział Kanaanu pomiędzy poszczególne pokolenia oraz, w końcowej części, duchowy testament Jozuego.

Istotny udział Jozuego w zdobywaniu Kanaanu nie ulega wątpliwości. Pięcioksiąg przedstawiał go jako wiernego współpracownika Mojżesza i jego następcę. Archeologia Palestyny potwierdza zaś zburzenie miast kananejskich zarówno w częściach centralnych ówczesnego Kanaanu, jak i w jego stronach południowych i północnych. Księga Jozuego przedstawia zatem prawdziwe wydarzenia historyczne.

Opowieść księgi

Podobnie jak Księga Wyjścia opisywała wyzwolenie Izraela z niewoli egipskiej, tak Księga Jozuego opisuje wejście Izraela do Kanaanu i zdobycie tej ziemi na własność. Kluczowym słowem Księgi Jozuego jest właśnie słowo „*własność*”. Już w księdze Genesis czytamy, że Bóg obiecał Abrahamowi: „*Oddaję tobie i twym przyszłym potomkom kraj, w którym przebywasz, cały kraj Kanaan, jako własność na wieki*” (17, 8).

Jednak wejście w posiadanie tej ziemi było uwarunkowane

posłuszeństwem Izraela względem Boga. Z powodu nieposłuszeństwa ludu Bożego Kanaan ciągle nie jest jeszcze własnością Izraela.

Jozue w swoim ostatnim słowie, na krótko przed śmiercią, przypomni ludowi jeszcze raz, że tylko posłuszeństwo względem Bożego Słowa umożliwi im wejście w posiadanie Kanaanu.

Główny bohater księgi

Jozue był wielkim wodzem. Urodził się jako niewolnik w Egipcie, miał 40 lat, gdy Izrael wyszedł z niewoli egipskiej. Gdy Mojżesz przekazywał mu władzę, Jozue miał 80 lat. Umierając, miał 110 lat, co oznacza, że przewodził Izraelowi przez lat 30. Ale służba Jozuego jako dowódcy wojsk izraelskich trwała dłużej. Jeszcze gdy żył Mojżesz, Jozue dowodził wojskami w czasie wojny z Amalekitami. Był też jednym z dwunastu szpiegów, którzy wyruszyli z Kadesz-Barnea w głąb Kanaanu, żeby zbadać tę ziemię. Był jednym z dwóch szpiegów, którzy po powrocie stwierdzili, że Izrael powinien wkroczyć do Ziemi Obiecanej i zdobyć ją, ufając Bożemu przyrzeczeniu, że da ją Izraelowi w posiadanie.

Imię Jozue w hebrajskim brzmieniu „*Jehoszua*” znaczy „*Jahwe jest zbawieniem*”. Imię Jezus to to samo imię „*Jehoszua*” w brzmieniu nowotestamentowym.

Jozue był człowiekiem polegającym na Bogu, posłusznym i ufającym Bogu we wszystkim, był człowiekiem wiary, człowiekiem odwagi, entuzjazmu, zachęty, typem przywódcy. Jego postać, podobnie jak postać Mojżesza, zapowiada Chrystusa.

Przesłanie księgi

Księga Jozuego zawiera wiele treści, które mają praktyczne zastosowanie w dzisiejszych realiach. Obraz Ziemi Obiecanej ma dla współczesnych ludzi wierzących także znaczenie symboliczne. Nie jest to obraz nieba, bo nieba nie zdobywa się podbojem, tocząc bitwy. Niebo jest przecież darem Bożej łaski. Ziemia Obiecana jest

obrazem odpocznienia w wierze, obrazem stanu duchowego, w którym człowiek wierzący doświadcza błogosławieństwa pojednania z Bogiem, pokoju i równowagi duchowej. Możemy powiedzieć, że księga Jozuego zajmuje w Starym Testamencie podobne miejsce, jak w Nowym Testamencie List do Efezjan. Obie te księgi mówią o pełni duchowych błogosławieństw, które stają się udziałem człowieka, gdy wierzy i ufa Bogu.

Księga ta jest wielką ilustracją podstawowej biblijnej prawdy, że do odpocznienia w wierze nie można dojść dzięki własnym wysiłkom, ale jedynie w mocy Ducha Świętego, gdy powierzy się swoje życie Chrystusowi. Obrazowo ukazuje sposób, w jaki wierzący człowiek wchodzi w posiadanie tego wszystkiego, co daje mu Bóg.

Struktura księgi

- | | |
|---|---------------------|
| 1. Wkroczenie Izraela do Ziemi Obiecanej | <i>rozdz. 1–12</i> |
| 2. Podział Kanaanu pomiędzy plemiona izraelskie | <i>rozdz. 13–21</i> |
| 3. Testament Jozuego, ostatnie słowa skierowane do ludu | <i>rozdz. 22–24</i> |

Nasza służba istnieje wyłącznie dzięki osobom,
którym leży na sercu głoszenie Słowa Bożego.

Naszą radiową misję oraz redakcyjną pracę
można wspierać poprzez wpłatę na konto

PKO BP IV Oddział Wrocław
Nr r-ku: 05 1020 5242 0000 2702 0020 4313

Dziękujemy za Twoją modlitwę i finansową pomoc.

List 1

Serdecznie witam cały zespół TWR. Skupiam się ostatnio na studium Dziejów Apostolskich i słucham nagrań na ten temat. Jestem bardzo zbudowana. Proszę o aktualny program „*Wędrówki przez Biblię*”. Życzę wam obfitego błogosławieństwa Bożego.

List 2

Postanowiłem napisać do was, bracia w Chrystusie. Wasza wiara jest żywa, kwitnąca. Nauka, którą głosicie, jest słuszna. Prawdziwy chrześcijanin robi postępy w zbliżaniu się do Boga przez Zbawiciela. Znam trzech radioamatorów z innych miast, którzy także słuchają waszych audycji, jestem z nimi w kontakcie. Mój syn się nawrócił i chciałby się z wami spotkać.

List 3

Doświadczyłem w życiu prawdy Słowa Bożego. Jest ono największym skarbem dla człowieka, darem najlepszym od Jedyne-
go Żywego Boga dla swoich dzieci. Głęboko ubolewam, że większość ludzkości żyje poza łaską zbawienia. Ludzie są „*uśpieni*” w swoim dobrobycie i nie poznają Boga w Jego Słowie. Głoszenie Słowa Bożego jest więc sprawą bardzo ważną i nagłą. Życzę dalszej opieki Zbawiciela nad wami i dziełem, które prowadzicie.

List 4

Wyznam, że jestem już innym człowiekiem, patrzę inaczej na siebie, na moją grzeszną przeszłość, przez którą tak często wracałem do zakładu karnego. Dzięki wam zrozumiałem, że nie mogę dalej tak postępować i ufam, że Bóg pomoże mi w nowym życiu. Dziękuję za wieloletnią cierpliwość w korespondencji.

Księga Sędziów

Księga Sędziów wzięła swą nazwę od tzw. „*sędziów*”, czyli przywódców ludu sprawujących urząd rozjemczy nad pokoleniami izraelskimi w czasie obejmującym okres historii Żydów od Jozuego do Samuela. Jest to okres rozciągający się od wejścia Izraelitów do Ziemi Obiecanej aż do powstania monarchii, czyli od XIII do XI w. p.n.e.

Instytucja sędziego z podobnym jak w Izraelu zakresem władzy była znana także wśród innych ludów. W narodzie izraelskim jednak w chwilach krytycznych sędziowie zdobywali autorytet wodzów. Zapewne każde plemię izraelskie wyłaniało wówczas spośród siebie jakiś autorytet rozjemczy, ale niektórzy sędziowie cieszyli się uznaniem kilku plemion. Niewątpliwie powagę zawdzięczali swoim wyjątkowym właściwościom charakteru i uzdolnieniom, zwłaszcza odwadze i sile fizycznej, ale tajemnica ich powodzenia tkwiła w otrzymanych przez Boga charyzmatach. To Duch Pana zstępował na nich i, działając w nich, kierował ich czynami aż do osiągnięcia zamierzonego celu.

Księga Sędziów ukazuje sylwetki jednej kobiety i dwunastu mężczyzn, pełniących funkcję sędziego w różnych okresach czasu i zazwyczaj na ograniczonym terenie. Autorytet żadnej z tych postaci nie jest choćby zbliżony do autorytetu takich przywódców całego narodu izraelskiego jak Mojżesz czy Jozue. Zasięg władzy sędziów i ich możliwości oddziaływania na lud izraelski były ograniczone. Na ogół dotyczyły tylko jednego lub co najwyżej kilku plemion.

Autor

Autor Księgi Sędziów jest nieznany. Najprawdopodobniej żył on w czasach królewskich, uporządkowanych i spokojnych, a więc za czasów Dawida lub Salomona. Wskazuje na to jego wypowiedź, powtórzona w księdze kilkakrotnie (m.in. 17, 6 oraz 21, 25):

„...za dni owych nie było króla w Izraelu i każdy czynił to, co było słuszne w jego oczach”.

Temat

„UPADEK I WYZWOLNIENIE” – tak najkrócej można zdefiniować temat Księgi Sędziów. Główne prawdy, które poznajemy, studiując tę księgę, przedstawiają się następująco:

1. Odstępstwo od Boga prowadzi do upadku człowieka i całego narodu.
2. Pełne zdumiewającego miłosierdzia działanie Boga przynosi ocalenie.

Lud izraelski wkroczył do Ziemi Obiecanej z wielkimi nadziejami i ogromnymi oczekiwaniami co do - wydawałoby się - chwalebnej przyszłości. I nasze oczekiwania, obserwatorów czterdziestoletnich zmagañ Izraelitów na pustyni, idą w tym kierunku, że teraz, po latach niepowodzeń, ale też i po doświadczeniu wielu potężnych, cudownych dzieł Bożych lud izraelski zazna pokoju i będzie prowadził życie cechujące się wysokim poziomem moralności, kultury, a przede wszystkim duchowości, bogobojności. Niestety, Izraelici zawodzili Boga, upadali i w efekcie ponosili klęskę za klęską. Ich powodzenie zależało wyłącznie od wierności wobec Pana.

Bóg dał Izraelowi Ziemię Kanaan jako wieczne dziedzictwo i dlatego obowiązkiem Izraela było bronić tych posiadłości za wszelką cenę; bronić nie tylko przed wrogami ościennymi, ale i przed największym wrogiem wewnętrznym - bałwochwalstwem. Tolerowanie kultu cudzych bogów na ziemi danej Izraelitom przez jedyne prawdziwego, żywego Boga było bluźnierstwem.

Główne przesłanie

Księga Sędziów formułuje filozofię historii widzianą z Bożej perspektywy, z Bożego punktu widzenia. Można ją zdefi-

niować słowami wyjętymi z Biblii, z Księgi Przypowieści, gdzie w 34 wierszu rozdziału 14 czytamy: „**Sprawiedliwość wywyższa naród, a czyn haniebny narody pomniejsza**”.

Po śmierci Jozuego nie było wśród Izraelitów przywódcy, który by mógł zastąpić Jozuego, tak jak Jozue zastąpił Mojżesza. Nastąpił okres teokracji. Ludem izraelskim pragnął kierować bezpośrednio sam Bóg. Izraelici odwrócili się jednak od Boga, niewidzialnego Wodza! Stąd czytamy w księdze kilkakrotne bolesne stwierdzenie: „**...za dni owych nie było króla w Izraelu i każdy czynił to, co było słuszne w jego oczach**”.

Zamiast ciągłego, stopniowego rozwoju następowała uporczywa, niszcząca degradacja narodu. Ciągłe powtarzały się upadki wynikające z odstępstwa i, mimo że Bóg ze względu na swe miłosierdzie podnosił i ratował lud, degradacja Izraela postępowała ciągle i ciągle.

Możemy dostrzec w losach Izraela jak gdyby koło historii z powtarzającymi się wydarzeniami, następującymi po sobie z żelazną konsekwencją. Na początku widzimy naród żyjący zgodnie z Bożymi poleceniami, słuchający Bożego głosu i postępujący zgodnie z Bożą wolą. Potem w czynach ludu pojawia się zło. Ludzie zapominają o Bogu. Każdy czyni to, co uważa za słuszne. Goni za tym, co wydaje się sprawiać mu przyjemność. To prowadzi do zniewolenia. Następują kryzysy społeczne i polityczne, powstania i wojny. Nadchodzi niewola, całkowity upadek, poniżenie. Wtedy naród zaczyna na powrót wołać do Boga. Poniżony, upodlony zwraca się ku Bogu. Pokutuje. Bóg wzbudza wśród ludu obrońcę, sędziego. W efekcie jego działania następuje wyzwolenie. Obdarzony charyzmatami przywódca pokonuje wrogów. Oswobodzony i przebudzony naród słucha głosu Boga. Żyje przez jakiś czas zgodnie z Bożymi poleceniami. Ale wkrótce w postępowaniu ludzi pojawia się zło. Ludzie zapominają o Bogu. Zaczynają postępować według swoich, egoistycznych pobudek. To powoduje, że stają się

niewolnikami swoich pragnień i żądz. Nie liczą się z pragnieniami innych. Następują niepokoje i kryzysy. Wybuchają wojny. Całe narody upadają, dostają się do niewoli, zostają upokorzone i poniżone. Wtedy zaczynają znowu szukać Boga, wołają do Niego, okazują skruchę...

Tak toczy się historia. Nie tylko historia Izraela. Nie tylko historia innych narodów, o których pisze Biblia. Taką prawidłowość dostrzegamy w ogóle w historii ludzkości.

I nasz naród nie jest tu wyjątkiem. W naszej trudnej polskiej historii powtarzają się te same błędy. Oddaje to znane przysłowie: „*historia lubi się powtarzać*”. Jeśli przeanalizujemy historię naszego narodu głębiej, zauważymy w niej te same mechanizmy, które determinowały historię narodów biblijnych, zgodnie z tym, jak ukazuje to Księga Sędziów.

Wielki starotestamentowy prorok Izajasz także ukazuje Boże spojrzenie na historię, definiuje filozofię historii tak, jak widzi ją Bóg. Izajasz wyróżnia trzy główne etapy historii narodów, trzy kroki prowadzące do upadku.

1. Najpierw następuje odstępstwo – duchowe oddalenie się od Boga.

2. Powoduje to moralną degradację, upadek kultury i gospodarki całego kraju.

3. W efekcie kształtuje się polityczna anarchia, następuje ostateczna klęska, popadnięcie w niewolę, utrata niepodległości, a nawet unicestwienie państwowości i tożsamości narodowej.

W historii wielu narodów – i starożytnych, i nowożytnych – w historii narodów nam współczesnych, a także w naszej, polskiej historii, możemy dostrzec potwierdzenie tej prawidłowości.

Początkiem upadku człowieka i całych narodów jest odstępstwo, oddalenie się od Boga. Powrót do Boga jest jedynym ratunkiem, jedyną nadzieją na ocalenie.

Struktura Księgi Sędziów

I. Wprowadzenie w epokę sędziów	rozdz. 1 i 2
1. Opis sytuacji po śmierci Jozuego	
2. Pierwszy opis „ <i>cyklu historycznego</i> ” epoki sędziów	
II. Obrazy z dziejów sędziów	rozdz. 3–16
<i>Pierwsze odstępstwo:</i>	
pobici przez króla Mezopotamii, uwolnieni dzięki Otnielowi	rozdz. 3, 1–11
<i>Drugie odstępstwo:</i>	
pobici przez Moabitów, uwolnieni dzięki Ehudowi i Szamgarowi	rozdz. 3, 12–31
<i>Trzecie odstępstwo:</i>	
pobici przez Jabina, króla Kanaanu, uwolnieni dzięki Deborze i Barakowi	rozdz. 4, 1–5, 31
<i>Czwarte odstępstwo:</i>	
pobici przez Madianitów, uwolnieni dzięki Gedeonowi	rozdz. 6, 1–8, 32
<i>Piąte odstępstwo:</i>	
wojna domowa, uwolnienie dzięki Toli, i Jairowi	rozdz. 8, 33–10, 5
<i>Szóste odstępstwo:</i>	
pobici przez Filistyńczyków i Ammonitów, uwolnieni dzięki Jefte, Ibsanowi, Elonowi, Abdonowi	rozdz. 10, 6–12, 15
<i>Siódme odstępstwo:</i>	
pobici przez Filistyńczyków, częściowo uwolnieni dzięki Samsonowi	rozdz. 13–16
III. Skutki panowania sędziów:	rozdz. 17–21
1. Odstępstwo religijne (świątynia)	rozdz. 17 i 18
2. Upadek moralny (rodzina)	rozdz. 19
3. Anarchia polityczna (naród)	rozdz. 20 i 21

List od słuchacza z Polski centralnej

Przesyłam pozdrowienia dla całego zespołu Trans World Radio i waszych bliskich. U mnie, dzięki Bogu jest wszystko dobrze, także ze zdrowiem. Wolny czas wykorzystuję na czytanie Biblii, robienie notatek, pisanie listów - i tak mija dzień za dniem. Coraz lepiej rozumiem świętość Boga, zacność Jego imienia. Pragnę czcić Go we wszystkim, co robię, a także objawiać Go ludziom przez przykład mojego życia. Pragnę dalszej zmiany swego charakteru, abym był podobny do Syna Bożego. O to się modłę i codziennie pracuję nad sobą.

Listy od korespondentów z Polski południowej

List 1

Dziękuję za otrzymany list i broszurkę „*Wędrówka przez Biblię*”. Cieszę się z tej przesyłki. Korzystam codziennie z jej lektury. Dziękuję, że o mnie nie zapominacie. Wierzę w Boga. On jest moim Ojcem. Przychodzę do Niego w najgłębszym zaufaniu. Mój Ojciec jest dobry i kocha mnie. Jego Słowo jest drogowskazem dla mojego życia. Mam ogromne pragnienie, aby spotkać się z wami i porozmawiać „*na żywo*”.

List 2

Bardzo cenię sobie pracę w bibliotece zakładu karnego, daną mi dzięki łasce Boga. Przychodzi tu bardzo dużo osób. Cieszę się, że mogę im wypożyczać książki chrześcijańskie, które dostałem od was. Uczestniczę także niemal codziennie w różnych spotkaniach biblijnych i modlitewnych, za co jestem Bogu bardzo wdzięczny. Życzę całemu zespołowi Trans World Radio błogosławieństwa w codziennej, trudnej pracy na niwie Pańskiej.

Księga Rut

Autor i czas powstania księgi

Księga Rut została napisana, a raczej opracowana przez nieznanego nam autora, który ujął w formę literacką opowiadanie ludowe sięgające okresu monarchii. Opowiadanie to powstało w czasach panowania królów w Izraelu, a jego akcja toczy się w okresie, gdy Izraelem rządzą sędziowie.

Najbardziej prawdopodobny okres powstania księgi w jej obecnym kształcie to koniec V lub początek IV w. p.n.e. Znalazła się ona w liturgii synagoidalnej, zaliczona do pięciu ksiąg świątecznych - czytano ją w Święto Tygodni, czyli w Pięćdziesiątnicę. W kanonie chrześcijańskim umieszczono ją wśród wczesnych ksiąg historycznych, biorąc pod uwagę to, że opowiada o wydarzeniach dziejących się w czasach, gdy w Izraelu rządzą sędziowie.

Przesłanie Księgi Rut

Nazwa tej króciutkiej księgi Starego Testamentu wywodzi się od imienia głównej bohaterki. Rut wspomniana jest też w Nowym Testamencie. Wymienia ją ewangelista Mateusz jako jedną z czterech kobiet w rodowodzie Chrystusa. I właśnie dzięki historii Rut dowiadujemy się, w jaki sposób z pokolenia Judy wywodzi się królewska linia genealogiczna Dawida i jego potomka - Jezusa. Niektórzy komentatorzy Biblii uważają nawet, że był to główny cel napisania Księgi Rut. Ale księga ta ma nam o wiele więcej do powiedzenia niż tylko nakreślenie rodowodu Chrystusa.

Księga Rut zawiera opowiadanie o dziejach pewnej rodziny judzkiej z Betlejem, która wyrusza „*za chlebem*” do Moabu i rozpoczyna życie na emigracji. Życie to jest jednak napiętnowane tragicznymi wydarzeniami i nie trwa długo. Po śmierci męża i dwóch synów matka rodziny, Noemi, wraz ze swoją synową Rut powraca

do Betlejem. Po wielu niezwykłych i wzruszających wydarzeniach krewny Noemi, Boaz, poślubia Rut, a z ich związku rodzi się Obed, dziadek Dawida.

W pięknej historii miłości Rut i Boaza dostrzec można zapowiedź poselstwa Ewangelii. Boaz poślubił Rut na zasadzie tzw. prawa lewiratu, czyli prawa wykupu. Stał się dla Rut wykupicielem. Poślubił ją jednak nie tylko ze względu na powinności wynikające z prawa Bożego, ale także dlatego, że ją pokochał. W postaci Rut dostrzegamy archetyp Kościoła, a w postaci Boaza - archetyp Chrystusa. Jezus jest wykupicielem Kościoła, tak jak Boaz był wykupicielem Rut.

Kościół często przyrównywany jest w Biblii do panny młodej, a Chrystus do kochającego ją pana młodego, ten wspaniały obraz wyrysowany jest także w Księdze Rut. Tę niepozorną, maleńką księgę zalicza się do wczesnych ksiąg historycznych kanonu biblijnego. Obok proroczej księgi wielkiego ewangelisty Starego Testamentu, Izajasza, jest ona najwyraźniejszą zapowiedzią nadejścia Mesjasza-Odkupiciela.

Księga Rut zawiera także wiele innych bardzo ważnych treści nauczających. Mówi o tym, że Bóg opiekuje się każdym, kto poddaje się jego kierownictwu, zachęca do posłuszeństwa, pracowitości i starannego wypełniania swoich obowiązków. Rysuje obraz serdecznych stosunków rodzinnych, opartych na wzajemnym zrozumieniu, trosce i miłości. Zawiera pochwałę stanu wdowiego, ukazuje wzorcowe relacje pomiędzy synową i teściową, rzuca snop światła na problem małżeństw mieszanych.

To, że Rut, Moabitka, została żoną Izraelity z pokolenia Judy i z tego związku narodził się Obed, ojciec Jessego, dziadek Dawida, ma ogromne znaczenie również dla nas. Już w samej genealogii Jezusa widzimy bowiem sygnał, że przyszedł On nie tylko po to, żeby odkupić Izrael, ale by stać się Zbawicielem i Panem wszystkich narodów.

Struktura Księgi Rut

Księga Rut jest bardzo krótką księgą; składa się z czterech rozdziałów bardzo lapidarnie opowiadających historię tej niezwykłej kobiety.

Strukturę tej księgi można przedstawić na różne sposoby, ale najbardziej przejrzysty i najlepiej przystający do treści podział przedstawia się następująco:

Pierwsza część:

w ziemi Moabu (poza Ziemią Obiecaną) **rozdz. 1**

Druga część:

na polu Boaza (w Ziemi Obiecanej) **rozdz. 2**

Trzecia część:

na klepisku Boaza (coraz bliżej wykupiciela) **rozdz. 3**

Czwarta część:

w domu Boaza (w Bożej rodzinie) **rozdz. 4**

Wpisy słuchaczy na Facebooku

Wpis 1:

Program TWR „*Wędrówka przez Biblię*” jest moją inspiracją. W naszej grupie biblijnej rozpoczynamy właśnie cykl spotkań pod hasłem „*Wędrówka przez Biblię*”. Chwała Bogu Wszechmogącemu za Jego działanie w tej grupie, za czas Jego cudów w sercach ludzkich, za obfitość w każdym aspekcie.

Wpis 2:

Pracujcie dalej i jak najdłużej. Wasze radio jest bezcenne, bo stoicie w prawdzie i czytacie ludziom Biblię. Oni tego potrzebują nawet jeśli o tym nie wiedzą.

Języki, w których nadawana jest „Wędrownica przez Biblię”

angielski, arabski, bengalski, berbeski, burmański, cebuański, CheChewa, chorwacki, czeski, czua, duński, farski, francuski, gujarati, hebrajski, hinduski, hiszpański, indonezyjski, japoński, kanadyjski, kantonezyjski, koreański, kurdyjski, malezyjski, mandaryjski, marathi, navaho, nepalski, norweski, ormiański, oryjski, polski, portugalski, quichua, rosyjski, serbski, suachili, szwedzki, tai, tamilski, telugu, turecki, ukraiński, węgierski, włoski, zulu.

Drodzy Słuchacze, jak odbieracie nasze audycje i co one wnoszą do Waszego życia wiary?

Czekamy na Wasze listy lub e-maile. Nasz adres: Impuls TWR Polska, ul. Kłodnicka 2, 54-217 Wrocław. Adres e-mail: korespondencja@twrpolska.org

W miarę możliwości postaramy się odpowiedzieć na każdy list i kontynuować nawiązaną w ten sposób relację. Na życzenie wysyłamy bezpłatnie Nowy Testament, literaturę chrześcijańską oraz nośniki z nagraniami.

Prosimy o dołączenie następujących informacji o sobie

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych przez Stowarzyszenie Chrześcijańskie „Impuls” Trans World Radio Polska w celach związanych z korespondencją

Imię i nazwisko:..... nr telefonu:.....

Kod pocztowy:..... Miasto:..... Adres:.....

Kraj:.....



Dzieje Apostolskie

Wstęp

Jezus Chrystus jest centralną postacią Biblii, zarówno Nowego, jak i Starego Testamentu. Widzimy to, gdy studiujemy wspólnie kolejne księgi biblijne. Dostrzegamy postać Jezusa nie tylko w czasie spotkań poświęconych Ewangelii. Nieustannie śledzimy nakreślony Bożym palcem obraz zbawienia człowieka; obraz, który moglibyśmy zatytułować najkrócej: „**Bóg z nami**”.

Jezus Chrystus wczoraj, dzisiaj i na wieki ten sam! Był zapowiadany przez proroków, przyszedł do nas w określonym w Bożym planie czasie i przebywa z nami już nieustannie. W jaki sposób to się dzieje? Jak to jest możliwe?

Jezus przyszedł na ziemię w czasie zaplanowanym przez Boga Ojca i był to określony moment w historii ludzkości. Od tej właśnie chwili liczymy bieg ery nowożytnej, jak mówimy - naszej ery. Jest to, z Bożego punktu widzenia, era łaski. Jezus Chrystus, Zbawiciel świata zmarł, niosąc na krzyż winy wszystkich grzeszników, a potem powstał z martwych, otwierając nam wszystkim na nowo dostęp do Boga Ojca, świętego Boga Stwórcy.

Każdemu, kto uwierzył w Chrystusa, dane jest prawo przynależności do Bożej rodziny, Bożego ludu. Chrystus wszystkim, którzy Mu zaufali, obiecał coś bardzo szczególnego. Obiecał, że nigdy nas nie opuści. Gdy odchodził z ziemi, żegnając się ze swoimi uczniami, zapewnił ich, że wkrótce powróci, że nie zostawi ich sierotami. W dziesięć dni po wstąpieniu Jezusa do nieba na ziemię zstąpił Duch Święty. W ten sposób spełniła się obietnica Chrystusa. Jezus bowiem, Duch Święty i niebiański Ojciec to trzy osoby jednego, jedyne, żywego Boga, który nam się objawił i który pragnie prowadzić nas przez życie.

Jak to się dzieje? Jak to się zaczęło? Właśnie o tym opowia-

da niezwykle interesująca księga biblijna, zwana Księgą Dziejów Apostolskich.

Temat księgi

Tytuł księgi „*Dzieje Apostolskie*” może wprowadzić nas w błąd. Wprawdzie w pierwszych rozdziałach tej księgi pojawiają się apostołowie jako grupa wspólnie działających ludzi, ale tylko o Piotrze dowiadujemy się czegoś więcej, choć i on nie jest traktowany jako postać centralna, nie wiemy, co działo się z nim po Soborze Apostolskim ani jak zakończyło się jego życie. Również sylwetka Pawła, którego działalność i podróże misyjne wypełniają drugą część księgi, nie jest ujęta od strony biograficznej. Nie znajdziemy tu opisu wielu istotnych wydarzeń z życia Pawła, o których apostoł wspomina w swoich listach. Nie mamy też relacji z zakończenia procesu Pawła, nie dowiadujemy się niczego o okolicznościach śmierci apostoła narodów.

Dzieje Apostolskie nie są więc dziejami apostołów, nie są historią życia najbliższych uczniów Jezusa. Są księgą opisującą pochod Ewangelii przez świat. To jest zasadniczy temat Dziejów. I w obliczu tak wielkiej sprawy wszystkie ludzkie „narzędzia”, nawet apostołowie, tracą swoją ważność.

Jest to prawdziwie biblijne podejście! Zupełnie tak samo Stary Testament nie wykazuje żadnego zainteresowania oddawaniem hołdu ludzkim bohaterom.

Autor i jego główny cel

Tak naprawdę chodzi o Boga i o Jego wielkie dzieło. Właśnie to, w jaki sposób za Bożą sprawą Ewangelia rozprzestrzeniła się na cały świat, chciał opisać autor Dziejów Apostolskich - Łukasz, autor trzeciej Ewangelii.

Łukasz, lekarz i towarzysz podróży apostoła Pawła, zrozumiał za sprawą Ducha Świętego, że czymś najważniejszym, zada-

niem na teraz jest opisanie działania zmierzającego do rozprzestrzenienia Ewangelii. Tak, aby, zataczając coraz szersze kręgi, dotarła od Jerozolimy aż po krańce ziemi. Sam Jezus zapowiedział, że tak się stanie, mówiąc: „**Będzie głoszona ta Ewangelia o Królestwie po całej ziemi na świadectwo wszystkim narodom...**”.

W ciągu prawie dwóch tysięcy lat historii Kościoła stało się to wszystko oczywiste, jednak dla Łukasza było nowym odkryciem. Łukasz zrozumiał, że Jezus nadal naucza i działa przez Ducha Świętego w apostołach i innych świadkach i że jest to jak gdyby dalszy ciąg historii, którą opisał w swojej Ewangelii. Zrozumiał, że trzeba te dalsze wydarzenia zapisać i przedstawić, i w ten sposób możemy widzieć i w pełni zrozumieć, jak rodził się Kościół chrześcijański.

Charakterystyka księgi

Dzieje Apostolskie są księgą historyczną, bo opisują wydarzenia, które miały miejsce w określonym przedziale historii, nie są jednak dziełem historycznym w ścisłym tego słowa znaczeniu. Zamiarem Łukasza nie było bowiem nakreślenie obiektywnej historii. Czasem całe ważne okresy historii rozwoju Kościoła Łukasz opisuje jednym zdaniem, a poszczególne wydarzenia, wydawałoby się nie tak ważne, relacjonuje szeroko. Na przykład trwającej dwa lata bogatej pracy apostoła Pawła w Efezie poświęca Łukasz zaledwie trzy wiersze, a rozruchom złotników - aż 18. Łukasz wybiera fakty z ogromnej obfitości materiału. Zamiast relacjonować przebieg kolejnych wydarzeń raczej prowadzi nas ku przeżywaniu spraw na podstawie plastycznie odmalowanych szczegółów.

Autor Dziejów Apostolskich ma na celu „**zbudowanie**” swoich czytelników. Chce ich podnieść na duchu i umocnić w wierze. To „**budowanie**” opiera się jednak na faktach autentycznych, historycznych, opiera się na rzeczywistym działaniu Boga. Cel Dziejów Apostolskich, obok „**budowania**”, możemy widzieć także w bronienu młodego chrześcijaństwa przed państwem rzym-

skim. Stąd Łukasz podkreśla np. fakt, że Paweł był obywatelem Rzymu i że rzymscy urzędnicy, oficerowie po bliższym poznaniu apostoła odnosili się do niego z życzliwością i szacunkiem, opowiadając się za jego uwolnieniem.

Właściwie Łukasz sam określa główny cel dwóch napisanych przez siebie ksiąg, trzeciej Ewangelii i Dziejów. Dedykując je nieznanemu nam Teofilowi, wyznaje: piszę je „...**abyś upewnił się w prawdziwości nauki, jaką odebrałeś**”.

W tym celu Łukasz spisał swoją Ewangelię, a kiedy zrozumiał, że historia przebywania Jezusa z uczniami nie kończy się z chwilą wniebowstąpienia Pana, ale trwa nadal w swoim własnym pochodzie przez świat, pisał dalej dla tego samego człowieka i w tym samym celu. Dlatego pisał tak, jak pisał – nie jako suchą, obiektywną historię pierwotnego chrześcijaństwa i nie jako historię życia i działalności apostołów, ale jako świadectwo niezwyklej drogi, jaką Ewangelia przewędrowała od Jerozolimy, przez Samarię, Antiochię, Azję Mniejszą, Macedonię i Grecję, aż do stolicy ówczesnego świata – Rzymu.

Struktura księgi

Głównym celem napisania przez Łukasza Dziejów Apostolskich jest ukazanie pochodzenia Ewangelii przez świat i na tym opiera się struktura tej księgi.

Na początku apostołowie otrzymują wielkie zadanie: „**będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi**”. Te słowa Jezusa zapisane są na początku księgi i całe Dzieje opowiadają o realizacji tego zadania. Nie dokonuje się ono dzięki planowemu postępowaniu apostołów, ale tylko i wyłącznie przez stopniowy rozwój wydarzeń, przez działanie ustalone i kierowane przez samego Jezusa. Akcja ta przebiega w trzech etapach, które nie następują jednak jeden po drugim, ale zazębiają się o siebie.

1. Pierwszy etap, objęty opisem w pierwszych siedmiu rozdziałach Dziejów, ukazuje nam apostołów jako „**świadków Jezusa w Jerozolimie**”, aż po czasy pierwszego męczennika, Szczepana, którego krew polała się w Jerozolimie. Szczepan jest jednak człowiekiem, który kieruje swój wzrok dalej, poza Jerozolimę, ku szerokim horyzontom.

2. Wywołane przez jego śmierć prześladowania doprowadzają w drugim okresie, opisanym w rozdziałach 8–12, do wypełnienia zadania „**świadków Jezusa w Judei i Samarii**”. Ewangelia opuszcza ramy judaizmu, wychodzi na zewnątrz, świat staje przed nią otworem. Jej wpływem objęci zostają nie tylko ludzie w Samarii, ale również przybysz z dalekiej Etiopii, a także pierwsza grupa pogan, Korneliusz i jego bliscy w Cezarei.

Poprzez Cypr Ewangelia dociera do Antiochii, gdzie powstaje nowe jej centrum. Krzewicielami tego ruchu nie są apostołowie w ścisłym znaczeniu tego słowa. Mimo to, Piotr pozostaje nadal człowiekiem o najwyższym autorytecie, a apostołowie wywierają decydujący wpływ w Samarii i Antiochii. W ten sposób pierwszy etap, jerozolimski, zazębia się z drugim etapem – Samarii i Antiochii, a także już z trzecim, etapem rozszerzania się Ewangelii na cały świat.

3. Ten trzeci okres opisany jest w rozdziałach 13–28, ale już wcześniej, w dziewiątym rozdziale czytamy o nawróceniu się Saula z Tarsu, przyszłego apostoła narodów, Pawła. Ten etap, w którym realizowane są słowa Jezusa „**będziecie mi świadkami aż po krańce ziemi**”, zostaje znowu zespolony z etapem pierwszym w czasie Soboru Apostolskiego, opisanego w rozdziale 15, i w czasie pobytu apostoła Pawła w Jerozolimie, zrelacjonowanego w rozdziałach 21–23. Jerozolima nadal ma znaczenie decydujące, mimo że na horyzoncie ukazują się już Rzym.

Widzimy więc, że trzy etapy rozszerzania się Ewangelii od początku nie były niezależne i że wydarzenia w Jerozolimie, Sama-

rii i w najdalszych częściach ówczesnego świata miały wzajemny na siebie wpływ.

Księgę Dziejów Apostolskich można także podzielić na dwie zasadnicze części:

A. Działalność w Jerozolimie i Palestynie;

Piotr jako główna postać

rozdziały 1–12

B. Działalność od Antiochii po Rzym;

Paweł jako postać główna

rozdziały 13–28

Oczywiście i w tym przypadku obydwie te części nie są ostro rozgraniczone, ale zazębiają się. To, co się dzieje w Jerozolimie, ma wpływ na wydarzenia w całym cywilizowanym świecie, a z drugiej strony – to, co dzieje się w Antiochii, Koryncie, Efezie czy Rzymie, wpływa na sytuację w Jerozolimie. I dzisiaj wydarzenia w różnych geograficznych częściach Kościoła oddziałują na siebie wzajemnie, kształtując wizerunek całego Kościoła Jezusa Chrystusa na świecie.

To Duch Święty, Duch Chrystusowy porusza serca ludzi w różnych rejonach świata i tam, gdzie znajduje otwarte ludzkie serca, sprawia ożywienie i przebudzenie duchowe. Sam Jezus, poprzez Ducha Świętego, prowadzi nieustannie swój Kościół ku czasom końca, troszcząc się o jego rozwój. Obyśmy i my znajdowali się w ożywym nurcie Jego działania.

Księgi Samuela

Informacje ogólne:

Z sześciu biblijnych ksiąg historycznych Izraela najbardziej znana jest Pierwsza Księga Samuela. Opowieści o powołaniu do służby małego Samuela czy o walce Dawida z Goliatem poznajemy zazwyczaj już we wczesnym dzieciństwie.

Główną postacią dwóch pierwszych ksiąg historycznych ST jest Samuel. On jest ich autorem, a ukończyli je prawdopodobnie prorocy Natan i Gad. Pierwotnie, w tekście oryginalnym, Pierwsza i Druga Księga Samuela stanowiły jedną księgę. Jej podziału na dwie części dokonali twórcy Septuaginty.

Pierwsza Księga Samuela przedstawia nam historię Izraela od czasów Helego do wstąpienia na tron Dawida. Samuel, ostatni z Sędziów, nie jest jedyną główną postacią obu ksiąg. Pierwsza Księga Samuela opisuje także dzieje pierwszego króla Izraela, Saula. Druga Księga Samuela jest natomiast poświęcona Dawidowi, jego panowaniu, rozwojowi monarchii Dawidowej, kształtowaniu się królestwa i wzrostowi jego potęgi militarnej. Postać Dawida jest tu przedstawiona na tle jego zwycięskich walk wewnętrznych i zewnętrznych. Dawid jest błogosławionym przez Boga, prawdziwym teokratycznym monarchą, niepozbawionym jednak słabości i upadków.

Druga Księga opisuje zawarcie przez Boga przymierza z potomstwem Dawida i powierzenie mu panowania nad narodem izraelskim. W tym sensie historia Dawida nabiera cech prorockich; rozpoczyna ona długą drogę ku wypełnieniu zbawczego planu Bożego w wielkim potomku Dawida, Jezusie Chrystusie.

Poselstwo księgi:

Chociaż Księgi Samuela są księgami historycznymi,

w bardzo barwnym opisie przedstawiają nam całą prawdę o życiu. Szczególnie wiele dowiadujemy się tu o znaczeniu modlitwy - o ważności i mocy ustawicznej modlitwy we wszelkich życiowych doświadczeniach.

Kluczem do zrozumienia poselstwa Pierwszej Księgi Samuela jest znaczenie imienia Samuela oraz częste występowanie słów: „**modlitwa**”, „**błagać**”, „**modlić się**”, „**prosić**”. Zdumiewające jest nasycenie tej księgi modlitwą. Mogłaby ona stanowić rozprawę o modlitwie, zawiera wiele jej życiowych przykładów. Imię „**Samuel**” oznacza dosłownie „**Bóg wysłuchał**” i stanowi pamiątkę wysłuchanej modlitwy. Znajdujemy w tej księdze modlitwę na każdy czas. Dlatego można powiedzieć, że jej myślą przewodnią jest znaczenie modlitwy i jej mocy objawiającej się w każdej chwili życia wierzącego człowieka:

1. Bóg podarował Annie Samuela w odpowiedzi na jej modlitwę.
2. Izrael odnosił zwycięstwa dzięki modlitwie Samuela.
3. Samuel szukał Pana w modlitwie, gdy Izrael odrzucił Boga, jako swego króla i zażądał ziemskiego władcy.
4. Bóg modlącemu się Samuelowi objawiał swoje tajemnice.
5. Samuel podkreśla, że Izrael, nie modląc się, popełnia grzech.
6. Gdy w wyniku swego nieposłuszeństwa zostaje odrzucony Saul, jedną z najtragiczniejszych konsekwencji tego faktu jest to, że Bóg go nie słucha.

Widzimy więc, jak bardzo ważną rolę w życiu każdego człowieka odgrywa rozmowa z Bogiem – modlitwa.

Pierwsza Księga Samuela jest także bogata w pouczenia:

1. Ukazuje cierpienia, jakie niesie z sobą wielożenstwo.
2. Przedstawia niebezpieczeństwa, które mogą wynikać ze zbytnej pobłażliwości ojca.

3. Ostrzega przed praktykowaniem jedynie zewnętrznych form i ceremonii w życiu religijnym.
4. Ostrzega przed niecierpliwością.
5. Przestrzega także przed częściowym tylko posłuszeństwem.

W Pierwszej Księdze Samuela znajdujemy też nauczanie o Duchu Świętym. Widzimy Ducha Świętego jako odnowiciela serc i sprawcę świętego, sprawiedliwego gniewu.

W księdze tej po raz pierwszy został użyty majestatyczny tytuł „*Pan Zastępów*”. Często wspominane jest to imię, które określa Boga Izraela jako Pana całego ludu Bożego. Tutaj też po raz pierwszy występuje imię Mesjasza, „*Pomazańca*”, dosłownie „*Jego-Boga-Mesjasza*”, jak podaje Septuaginta „*Jego Chrystusa*”.

Struktura księgi:

A. PIERWSZA KSIĘGA SAMUELA

Pierwszą Księgę Samuela można podzielić na trzy główne części, poświęcone trzem głównym postaciom: Samuelowi, Saulowi i Dawidowi.

I. SAMUEL, BOŻY PROROK

Modlitewna prośba Anny o syna zostaje wysłuchana

rozdz. 1–7

1. Narodziny Samuela:
 - a) modlitwa Anny i Boża odpowiedź **rozdz. 1**
 - b) prorocza modlitwa Anny, mały Samuel w świątyni **rozdz. 2**
2. Powołanie Samuela (Bóg objawia się Samuelowi) **rozdz. 3**
3. Służba Samuela jako ostatniego sędziego i pierwszego proroka:
 - a) uprowadzenie Skrzyni Przymierza przez Filistynów i śmierć Helego **rozdz. 4**

- b) Bóg osądza Filistynów; powrót Arki Przymierza rozdz. 5-6**
- c) Samuel przywódcą przebudzenia duchowego Izraelitów rozdz. 7**

II. SAUL, PIERWSZY KRÓL IZRAEL

Izrael odrzuca Boga i żąda króla

rozdz. 8-15

- 1. Wybór Saula na króla:**
 - a) Samuel ostrzega lud izraelski, ale na jego żądanie przyrzeka mu króla rozdz. 8**
 - b) Saul wybrany na króla rozdz. 9**
 - c) namaszczenie króla Saula rozdz. 10**
- 2. Rządy Saula:**
 - a) zwycięstwo Saula nad Ammonitami rozdz. 11**
 - b) ostatnie publiczne wystąpienie Samuela rozdz. 12**
- 3) Odrzucenie Saula:**
 - a) fałszywy krok Saula rozdz. 13**
 - b) zwycięstwo Izraela nad Filistynami dzięki Jonatanowi rozdz. 14**
 - c) nieposłuszeństwo Saula, bunt przeciwko Bogu rozdz. 15**

III. DAWID, BOŻY POMAZANIEC

Namaszczenie Dawida na króla w wyniku modlitwy Samuela

rozdz. 16-31

- 1. Wybór i namaszczenie Dawida rozdz. 16**
- 2. Dawid w Bożej szkole:**
 - a) Dawid pokonuje Goliata rozdz. 17**
 - b) przyjaźń między Dawidem i Jonatanem; Michal żoną Dawida**

	rozdz. 18
c) zazdrość Saula i próby uśmiercenia Dawida	rozdz. 19
d) Jonatan pomaga Dawidowi w ucieczce	rozdz. 20
e) Dawid na wygnaniu (wędrowniki i walki Dawida)	rozdz. 21-24
f) śmierć Samuela	rozdz. 25
g) zwycięstwa Dawida nad wrogami Izraela	rozdz. 26-30
h) śmierć Saula i Jonatana	rozdz. 31

B. DRUGA KSIĘGA SAMUELA

I. Księga ta poświęcona jest dziejom króla Dawida. Rozpoczyna się od jego wstąpienia na tron, a następnie przedstawia wydarzenia związane z jego czterdziestoletnim panowaniem.

1. Pierwszą myślą przewodnią jest ta, że cierpliwość jest cnotą, którą Bóg obdarza szczególną łaską. Cierpliwość jest konieczna, by móc cieszyć się wypełnianiem się Bożych obietnic.

2. Drugą główną myśl wyrażają słowa: „Na pewno grzechy wasze będą zauważone”. Najwyraźniej stwierdzenie to przedstawione jest w opisie dziejów Dawida i jego syna Absaloma. Bóg szybko karze za grzech, ale też jest zawsze gotowy, by przebaczyć.

Struktura księgi

I. PEŁNE ZWYCIĘSTWO DAWIDA

rozdz. 1-10

1. Dawid rozpacza po śmierci Saula i Jonatana	rozdz. 1
2. Dawid zostaje królem judzkim	rozdz. 2
3. Wojna domowa	rozdz. 3-4
4. Dawid królem nad całym Izraelem	rozdz. 5
5. Arka Boża w nowej stolicy Izraela – Jerozolimie	rozdz. 6

- | | |
|--------------------------------------|------------------|
| 6. Ustanowienie „Domu Dawida” | rozdz. 7 |
| 7. Umocnienie królestwa przez Dawida | rozdz. 8 |
| 8. Dawid i Merribaal, syn Jonatana | rozdz. 9 |
| 9. Wojna z Ammonitami | rozdz. 10 |

II. BŁĘDNE DROGI DAWIDA

rozdz. 11-24

- | | |
|--|---------------------|
| 1. Grzech Dawida (Batszeba) | rozdz. 11 |
| 2. Wykazanie winy Dawidowi przez Natana; pokuta Dawida | rozdz. 12 |
| 3. Grzech Ammona, syna Dawida | rozdz. 13 |
| 4. Bunt Absaloma, syna Dawida | rozdz. 14-18 |
| 5. Dawid w drodze do Jerozolimy | rozdz. 19 |
| 6. Powstanie Szeby przeciwko Dawidowi | rozdz. 20 |
| 7. Wojny z Filistynami | rozdz. 21 |
| 8. Pieśń dziękczynna Dawida | rozdz. 22 |
| 9. Ostatnie słowa Dawida | rozdz. 23 |
| 10. Spis ludności i jego następstwa | rozdz. 24 |

Programy nadawane w czasie zimowym 2023/2024 roku
przez „Impuls” TWR Polska:
w okresie: 30.10.2023 r. - 29.03.2024 r.

Fale średnie **1467 kHz**

21:45 - 22:15

Pn	„Wędrówka przez Biblię”
Wt	„Wędrówka przez Biblię”
Śr	„Wędrówka przez Biblię”
Cz	„Wędrówka przez Biblię”
Pt	„Wędrówka przez Biblię”
So	(-)
N	(-)

Naszych programów w szerszym wyborze mogą Państwo słuchać
w internecie - pod adresami:

<http://twrpolska.org> oraz <http://ttb.twr.org> lub <http://www.twr360.org>

Facebook: Impuls Trans World Radio

Nasz e-mail: ***korespondencja@twrpolska.org***

oraz telefon: ***(+48) 601 400 892***

PAŹDZIERNIK	LISTOPAD
<i>Księga Powtórzonego Prawa</i> 30.10.2023 13:7 - 14:29 31.10.2023 15:1 - 23	<i>Księga Jozuego</i> 14.11.2023 1:9 - 18 15.11.2023 2:1 - 24 16.11.2023 3:1 - 4:24 17.11.2023 5:1 - 6:20 20.11.2023 6:21 - 7:26 21.11.2023 8:1 - 9:27 22.11.2023 10:1 - 43 23.11.2023 11:1 - 14:15 24.11.2023 15:1 - 17:18 27.11.2023 18:1 - 19:51 28.11.2023 20:1 - 22:5 29.11.2023 22:6 - 24:33 <i>Księga Sędziów</i> 30.11.2023 1:1 - 36
LISTOPAD	GRUDZIEŃ
<i>Księga Powtórzonego Prawa</i> 1.11.2023 16:1 - 17:13 2.11.2023 17:14 - 19:21 3.11.2023 20:1 - 22:29 6.11.2023 23:1 - 24:22 7.11.2023 25:1 - 27:26 8.11.2023 28:1 - 29:28 9.11.2023 30:1 - 31:8 10.11.2023 31:9 - 34:12 <i>Księga Jozuego</i> 13.11.2023 1:1 - 8	<i>Księga Sędziów</i> 1.12.2023 2:1 - 3:31

GRUDZIEŃ	GRUDZIEŃ
<i>Księga Sędziów</i>	<i>Księga Ruth</i>
4.12.2023 4:1 - 5:5	27.12.2023 2:1 - 23
5.12.2023 5:6 - 31	28.12.2023 3:1 - 5
6.12.2023 6:1 - 13	29.12.2023 3:6 - 18
7.12.2023 6:14 - 40	STYCZEŃ
8.12.2023 7:1 - 22	
11.12.2023 7:23 - 8:35	<i>Księga Ruth</i>
12.12.2023 9:1 - 10:5	1.01.2024 4:1 - 22
13.12.2023 10:6 - 11:28	<i>Dzieje Apostolskie</i>
14.12.2023 11:29 - 12:15	2.01.2024 Wstęp
15.12.2023 13:1 - 14:4	3.01.2024 1:1 - 8
18.12.2023 14:5 - 15:20	4.01.2024 1:9 - 14
19.12.2023 16:1 - 21	5.01.2024 1:15 - 2:3
20.12.2023 16:22 - 17:13	8.01.2024 2:4 - 21
21.12.2023 18:1 - 19:30	9.01.2024 2:22 - 41
22.12.2023 20:1 - 21:25	10.01.2024 2:42 - 47
<i>Księga Ruth</i>	11.01.2024 3:1 - 26
25.12.2023 1:1 - 6	12.01.2024 4:1 - 22
26.12.2023 1:7 - 22	

STYCZEŃ	LUTY
<i>Dzieje Apostolskie</i>	<i>Dzieje Apostolskie</i>
15.01.2024 4:23:32	5.02.2024 17:29 - 18:23
16.01.2024 5:33 - 6:15	6.02.2024 18:24 - 19:20
17.01.2024 7:1 - 60	7.02.2024 19:21 - 20:18
18.01.2024 8:1 - 30	8.02.2024 20:18 - 21:11
19.01.2024 8:31 - 9:7	9.02.2024 21:12 - 22:10
22.01.2024 9:8 - 32	12.02.2024 22:11 - 23:35
23.01.2024 9:33 - 10:27	13.02.2024 24:1 - 25:13
24.01.2024 10:28 - 11:30	14.02.2024 25:13 - 26:32
25.01.2024 12:1 - 25	15.02.2024 27:1 - 34
26.01.2024 13:1 - 52	16.02.2024 27:35 - 28:31
29.01.2024 14:1 - 22	<i>Pierwsza Księga Samuela</i>
30.01.2024 14:23 - 15:10	19.02.2024 1:1 - 20
31.01.2024 15:11 - 41	20.02.2024 1:21 - 2:21
LUTY	21.02.2024 2:22 - 3:22
<i>Dzieje Apostolskie</i>	22.02.2024 4:1 - 5:12
1.02.2024 16:1 - 40	23.02.2024 6:1 - 7:17
2.02.2024 17:1 - 28	26.02.2024 8:1 - 10:6
	27.02.2024 10:7 - 12:20

LUTY	MARZEC
<i>Pierwsza Księga Samuela</i> 28.02.2024 12:21 - 14:46 29.02.2024 14:47 - 15:35	<i>Druga Księga Samuel</i> 13.03.2024 1:1 - 27 14.03.2024 2:1 - 3:1 15.03.2024 3:2 - 4:12 18.03.2024 5:1 - 25 19.03.2024 6:1 - 23 20.03.2024 7:1 - 29 21.03.2024 8:1 - 9:12 22.03.2024 10:1 - 11:27 25.03.2024 12:1 - 13:21 26.03.2024 13:22 - 14:33 27.03.2024 15:1 - 16:23 28.03.2024 17:1 - 18:2 29.03.2024 18:2 - 19:1
MARZEC	
<i>Pierwsza Księga Samuela</i> 1.03.2024 16:1 - 17:58 4.03.2024 18:1 - 20:42 5.03.2024 21:1 - 22:23 6.03.2024 23:1 - 25:1 7.03.2024 25:2 - 27:12 8.03.2024 28:1 - 25 11.03.2024 29:1 - 30:11 12.03.2024 30:12 - 31:13	
<u>Nasz adres:</u> „Impuls” TWR ul. Kłodnicka 2 PL-54-217 Wrocław Tel: (+48) 601 400 892 e-mail: korespondencja@twrpolska.org	 Impuls Polska Redakcja broszury Marek Cieślak